

[Kirsten Lee]

det finder vi vigtigt. Vi har sikret os, at myndighederne har mulighed for at sikre, at danske interesser i forbindelse med produktionen er varetaget, men vi ønsker naturligvis ikke at forhindre, at danske firmaer samarbejder med udlandet på dette område. Vi har fortsat våbenkontrollen, og det må være dens opgave at råbe vagt i gevær, hvis danske interesser er truet.

Vi finder det meget vigtigt, at mennesker, som ikke ønsker at medvirke til produktion af krigsmateriel, kan nægte at gøre det, uden at de derved mister retten til dagpenge.

Vi støtter forslaget, som det er fremsat af justitsministeren, men vi vil naturligvis ikke undlade at sige, at det fornuftigste, denne verden i øvrigt kunne foretage sig, ville være omgående at ophøre med al produktion af krigsmateriel. Der er imidlertid et stykke vej endnu, før menneskenes børn er så fornuftige.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg har to spørgsmål til fru Kirsten Lee.

Fru Kirsten Lee sagde, at Det Radikale Venstre gerne så, at forslaget om forbud mod våbentransporter blev fremsat, men sådan er der jo så meget, siger fru Kirsten Lee, og vi kan også forhindre, at der bliver fremsat forslag.

Jeg vil gerne bede fru Kirsten Lee om at komme med et eksempel. Det må interessere, hvad det er, Det Radikale Venstre er i stand til at forhindre af uhyrligheder fra denne regerings side.

Nu har fru Kirsten Lee sagt det; havde hun ikke det, havde jeg såmænd ikke troet, det var muligt, at Det Radikale Venstre kunne forhindre noget sådant, men det er det altså.

Må jeg så godt stille fru Kirsten Lee et spørgsmål? Fru Kirsten Lee er ikke enig med Udenrigsministeriet i den fortolkning, det anlægger i den skrivelse af 14. maj 1987, som tidligere er nævnt. Fru Kirsten Lee siger, at der ikke efter radikal opfattelse er tale om en principielt vidtrækkende lempelse med nærliggende risiko for misbrug. Nu vil jeg gerne vide: Hvorpå baserer fru Kirsten Lee sin forståelse af Udenrigsministeriets skrivelse, når hun ikke mener, at det forholder sig sådan? Hvad er det for oplysninger, fru Kirsten Lee sidder inde med, der gør, at Udenrigsministeriets skrivelse skal forstås i lodret modstrid med den ordlyd, skrivelseren har?

Det er jo ret afgørende, for selv om fru Kirsten Lee siger, at vi sandelig har andet at tage os til i dette land end at beskæftige os med våbentransporter, er det rart at vide, når fru Kirsten Lee slutter af med at sige, at i øvrigt synes hun, at al krig og alt uvæsen af den art på denne Jord skulle ophøre, om hun mener det, eller om hun mener, at en af vejene er at åbne yderligere for våbeneksporter.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Nu er der efter min mening ikke megen fortolkningstvivl i denne sag, for det, som jeg berørte, og som hr. Leif Hermann lige har nævnt, er jo altså gjort til regeringens bemærkninger. Det er ikke en tilfældig fortolkning, som et regeringsparti kan sidde overhørig. Der står simpelt hen, at der er tale om, at det, der foreslås, repræsenterer en principielt vidtrækkende lempelse med nærliggende risiko for misbrug – en vidtrækkende lempelse, når det drejer sig om våbeneksport. Det står i regeringens forslag, og dermed er det den fortolkning, myndighederne skal anlægge, og ikke nogen som helst anden.

Men lad mig så mere konkret spørge fru Kirsten Lee, om hun under behandlingen i Retsudvalget vil medvirke til, at denne fortolkning bliver tilsidesat, f.eks. ved en klagende bemærkning i lovforslaget. Vi vil komme ud over dette problem, hvis vi får en klar rettelse af lovforslaget, så den fortolkning, som ministeren har anlagt, ikke længere gælder, mens den, som fru Kirsten Lee anlægger, i stedet gælder. Så har vi opnået noget, og det ville dog være interessant og vigtigt; jeg håber derfor, at fru Kirsten Lee kan tage stilling til dette allerede nu.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Fru Kirsten Lee gjorde temmelig meget ud af, at virksomheder, der fremstiller krigsmateriel, kun må optage udenlandske lån eller lån med udenlandsk garanti med Justitsministeriets samtykke. Umiddelbart vil jeg mene, at en sådan lov er i strid med EF's indre marked, og derfor vil jeg godt spørge fru Kirsten Lee, om det ikke højst er noget, der gælder til 1992. Jeg går ud fra, at partierne her – og i særdeleshed regeringspartierne – har sat sig meget grundigt ind i dette forslag, men er det kort sagt ikke